

Buscant la millor cançó de La Trinca

Vota la teva cançó preferida del trio; els resultats es faran públics d'aquí a un mes

La Trinca

Un dels grups més emblemàtics del país, **La Trinca**, ha estat capaç de connectar a través de les seves enginyoses i divertides cançons diverses generacions de catalans. El trio format per Josep Maria Mainat, Miquel Àngel Pascual i Toni Cruz celebra aquest 2019 els 50 anys. Aquest aniversari ha fet que els tres protagonistes hagin rebut enguany guardons com la Creu de Sant Jordi i el Premi Enderrock d'Honor.

A Enderrock estem ultimant una sèrie d'accions per celebrar els 50 anys d'història de **La Trinca**, i la primera és obrir una votació popular perquè el públic pugui decidir quina és la millor cançó del trio de Canet de Mar. Des d'avui i durant tot el mes de juny ens pots fer saber a través d'aquest formulari quina és la teva cançó preferida de **La Trinca**. Els resultats d'aquesta votació popular es faran públics a la nostra web i també es publicaran a la revista Enderrock del mes de juliol, i entre tots els participants se sortejarà una subscripció d'un any a la publicació.

>> **VOTA AQUÍ** (<http://www.enderrock.cat/noticia/19422/formulari/trinca50>)

La Trinca es va formar el 1969 i és una referència ineludible a l'hora de parlar de la música a Catalunya durant els anys setanta i vuitanta. Amb una dilatada producció discogràfica - gairebé 40 discos-, ha deixat en el record referències com *Opus 10* (Edigsa, 1976), *Nou de trinca* (Ariola, 1981) i, sobretot, *Festa Major* (Edigsa, 1970), esdevingut un clàssic indispensable. La Trinca es va avançar al seu temps. Va rodar el seu primer videoclip el 1970 (?Tots som pops?), onze anys abans de la creació de la MTV i de l'eclosió del gènere;

va convertir els seus recitals en espectacles teatrals i va fer el salt a la televisió, on va aconseguir l'èxit amb programes com *No passa res* (TV3) i *Tariro Tariro* (TVE) abans de convertir-se en productors intrèpids del món audiovisual. La Trinca va ser més que un grup. Alguns els trobaven poca-soltes pel seu humor gruixut, però també hi havia sàtira, ironia i crítica social. L'alenada d'aire fresc del seu cançoner va asserenar els temps foscos de la Dictadura i de la Transició. Riure, festa major, trempera i, sobretot, moltes cançons que ja són història.